

Kalu Rinpoce élete

Egy név története

Kalu Rinpoce Khamban született, Tibet keleti tartományában, Tracso hegyláncjai között. Családjának a neve Ratak volt, mely a Raca - kecskebőr - szó változata. Ahhoz, hogy megértsük ennek a névnek az eredetét, vissza kell nyúlnunk az első Karmapáig, Dűszum Khjenpáig. Dűszum Khjenpa szegény állattenyésztő családban született. Azon a vidéken a szegényeket a gazdagoktól ruházatuk alapján lehetett megkülönböztetni. A szegény családok kecskebőrből készült kabátban jártak, míg a gazdagok birkabőrbe öltöztek. E részletnek történetünkben jelentősége lesz.

Amikor Dűszum Khjenpa született, senki sem vette észre, hogy egy szent ember jött világra. Nem tulajdonítottak neki különös figyelmet. Kis korában tehénre és kecskére vigyázott, mint a többi hasonló korú gyerek. Azonban néhány esemény arra készítette az embereket, hogy felismerjék, hogy ő nem egy mindennapi lény.

A víz nagyon szűkös volt ezen a vidéken, ami sok gondot okozott embernek, állatnak. Egy nap az emberek arra lettek figyelmesek, hogy a kis leendő Karmapa a földet kaparászta egy szikla tövében. Ez így ment nap, mint nap. Mít kereshetett ilyen módon? A gyerekek és a felnőttek kíváncsiak lettek. Egyszer csak, víz tört fel arról a helyről, barátai legnagyobb meglepetésére, akik sohasem gondolták volna, hogy egy ilyen száraz hely vizet rejthet.

A jövendő Karmapat családja szegénysége miatt csúfolták a gyereket. Sokszor megkergették, és kővel dobálták meg. De ismételtlen megmutatta kivételes természetét. Egy nap, amikor a felé dobott kövek elől keresett menedéket, a hátát egy sziklának vetette. Hátának lenyomata megmaradt a sziklán, ami a mai napig látható. Máskor, amikor a köveket visszahajította kínzóinak, a támadók elszaladtak, de a kövek elérték őket bármilyen messze is futottak. Ezeket a szokatlan eseményeket csak egy szegény gyermek furcsaságainak tekintették, aki nem érdemelt figyelmet.

Mégis, amióta az ifjú jövendő Karmapa vizet fakasztott egy olyan helyen, ahol a víz hiánya fájdalmasan érintett mindenkit, az ott élő emberek egyfajta kedvességgel viselkedtek iránta, minthogy enyhülést nyertek maguk és állataik számára. Később kezdték észrevenni, hogy ennek a víznek gyógyító hatása van. Főleg azokra hatott, akiknek emésztőszervi daganatuk volt. A forrás ma is működik, és az emberek folyamatosan érkeznek, hogy igyanak a gyógyhatású vízből.

Amikor felnőtt, a leendő Karmapa közép-Tibetbe ment, és hamarosan rendkívüli képességekkel rendelkező lámaként vált ismerté. Számtalan tanítványa volt, és személye az emberekben erős hitet ébresztett. Megvalósításának nagyszerűsége miatt a „A Három Idő (múlt, jelen és jövő) Ismerője“ nevet kapta.

Karmapa tetteinek híre elérte szülőföldjét, ahol az emberek végül elhatározták, hogy kifejezik iránta érzett tiszteletüket. „Ez a láma – mondották – akinek hírneve olyan hatalmas Tibetben, a mi falunkban nőtt fel. Amikor velünk legeltette az állatokat, nem értettünk semmit az ő nagyszerűségéből. Most, hogy távol van tőlünk, nem találkozhatunk vele. Meg kell találnunk a módját, hogyan idézzük meg őt közénk. Találnunk kell

egy tárgyat, mely odaadásunk támaszaként szolgálhatna.” Elkezdték keresni egy tárgyat, mely a gyermek Karmapáé volt.

Mivel szegény volt, Dűszum Khjenpának szinte semmije sem volt. A falubeliek végül megtalálták a kecskebőr kabátját, melyet kis gyermekként viselt. Attól a vágytól hajtva, hogy szent ereklyévé tegyék, elhatározták, hogy apró darabokra vágják, a történet szerint százezer darabra. Aztán ugyanennyi kis szobrot készítettek Karmapáról, melyekbe behelyezték a kecskebőr darabokat. Építettek egy sztúpát, hogy elhelyezhessék benne a szobrokat, és elnevezték „A Százezer Kecsebőrös Szobor Sztúpájának” (tibetiül: Raca Kumbum Csöten). A hely Raca néven lett ismert, és a család, amely kapcsolatban volt az első Karmapával, örökölte ezt a nevet. E család tagjai a Racák lettek, később ez a szó Ratak-ra módosult, ami Kalu Rinpoce családi neve.

Láma Csöpel tanítássorozata Csillaghegyen

Meditáció kurzus indul Budapesten Láma Csöpel vezetésével "Tett, ok és gyümölcs" címmel.
Az első alkalom október 5-én (szombat) lesz. Helyszín: Budapest III. ker. Hunyadi u. 45.

Részletezett program:

Pénteken (okt. 4.):
18.00 Siné - Lodzsong

Szombaton (okt. 5.):
*9.30 - 11.30 Künszang Lama szóbeli tanítása: "Tett, ok és gyümölcs"
15.30 - 16.00 Mahakala szertartás
16.00 - 18.00 tanítás (Tett, ok és gyümölcs)
19.00 - 20.00 Csenrézi meditáció

*A kurzus 2002. októbertől 2003. júniusig tart minden hónap első szombatján.

A kurzus díja: 4500 Ft. Részletfizetés lehetséges.

A kurzuson résztvevők számára kötelező irodalom: Tett, ok és gyümölcs.

A könyv postai utánvétellel megrendelhető az alábbi címen:

Karma Dordzse Ling, Bp. 1039 Hunyadi u. 43-45. Tel.: 06 1 240-8847

A könyv ára: 1000 Ft.

A kurzus alkalmilag nem látogatható!

Vasárnap (okt. 6.):
9.30 - 11.30 kérdések, beszélgetés

Később, Karmapa édesapja és édesanyja halála után, az emberek köszönetet akartak nyilvánítani nekik azért, hogy egy ilyen szent lényt nemzettek. Két kis sztúpát emeltek a fő sztúpa két oldalán az ő tiszteletükre. Ez a három sztúpa mind a mai napig látható.

Apa és anya: A sors által találkoztak

Kalu Rinpoce édesapját Lekse Drajangnak hívták, és a Ratak Tulku címet viselte. A Ratak családból eredő tulku vonalának a tizenharmadik inkarnációja volt, és így kapcsolódik az első Karmapához is. Kalu Rinpoce apja egyben e vonal utolsó képviselője volt. Halála előtt Lekse Drajang közölte tanítványjaival, hogy hasztalan lesz a tulkuja után kutatni. Lehetséges, hogy továbbra is a lények javáért fog dolgozni, de más helyeken, nem a Ratak családon belül. Tanítványai és jötevői ragaszkodtak hozzá, hogy közöttük szülessen újjá. Lekse Drajang vigasztalta őket, ne érezzék magukat elhagyatva, mert hátrahagy egy fiút, aki magasan felülmúlja őt. Mindazonáltal, halála után, Mínyak vidékén, közel a kínai határhoz született egy gyermek, aki magát

Ratak Tulkunak nevezte, és aki a nagyszerű lények tulajdonságait mutatta.

A Cadra Rincendra elvonulási központban (Dzsaingön Lodró Tháje alapította), mely Palpung kolostora felett található és melyet Sztu Rinpoce vezetett, Kalu Rinpoce leendő édesapja, a fiatal Ratak Tulku három évet töltött elvonulással és még pár évet ott maradt.

Meditációja során egy meditáció istenség (tib. jidam) jelent meg neki, aki azt mondta: „Feleségül kell vened egy nőt, mert nászotokból olyan gyermek születik, aki nagyszerű tetteket fog véghezvinni. A nő, akit feleségül veszel a bölcsesség istennője lesz, akinek a neve megegyezik Drölma Karmo (Fehér Tára) nevével. Ezen elvonulás alatt Sztu Rinpoce megajándékozta egy Fehér Tára szoborral, hogy kimutassa elismerését, amiért oly sok évet töltött gyakorlással, és azt tanácsolta, hogy Fehér Tára legyen a fő jidamja. Sztu Rinpoce úgy gondolta, ez a gyakorlat hozzásegíti Ratak Tulkut tapasztalatok és megvalósítás megszerzéséhez.

Azon a napon, amikor Sztu Rinpoce ezt a szobrot adta neki, egy fiatal nő érkezett Cadra Rincsendrába és egy csupor aludttejjet ajánlott fel Ratak Tulkunak, a legjobbat, amelyet a környéken szerezni lehetett.

- Hogy hívnak? - kérdezte Ratak Tulku a fiatal lánytól.

- Drölkar - válaszolta.

Kalu Rinpoce leendő édesapja ezeket az egybeeséseket furcsának tartotta. Először a jidam szólt hozzá, azután Sztu Rinpoce egy Fehér Tára szobrot ajándékozott neki, és ugyanaznap egy fiatal lány, aki az istennő nevét viseli, aludttejjet hozott ugyanúgy, ahogy Szudzsa, a pásztrolány, Buddha Sákjamuninak tejet ajánlott fel. Azon töprengett, hogy a fiatal lány nem azonos-e azzal, akit neki rendeltek. Számtalan kérdést tett fel neki magáról és családjáról. Válaszai és fizikai megjelenése alapján hamarosan meggyőződött, hogy egy dákinivel van dolga.

Folytatjuk

Láma Csöpel tanítása a mulandóságról

Tar, 1997. augusztus 11.

A meditációban a tartalmat kell megtalálnunk, és ez mindenkinek a saját munkája. A meditációt magunknak kell megtalálnunk a magunk számára úgy, hogy az valóban meditációvá váljon, mert a tanítás csak a formát, a feltételeket tudja megadni. Ahogy Láma Ngawang szokta mondani, ha az ember el akar menni Pestre, akkor nem elég az, hogy útjelző táblák vannak. Az útjelző táblák szükségesek ahhoz, hogy megtaláljuk az utat, ha nem ismerjük, de ez nem jelenti azt, hogy el is mentünk Pestre. Ezeknek a tábláknak a segítségével nekünk kell végigjárni az utat. A keretet, a formát megadja a meditáció, de azután mindenkinek a maga dolga, hogy azt hogyan tölti ki. A valóságos tartalmat nekünk kell megadni.

Az ember ülhet meditációban, kívülről úgy néz ki, mintha medítalna, belül azonban semmi nincs. Belül csak bambulás van, vagy pedig őrzöngés, kinek milyen az adott lelkiállapota, vagy a bambulásból az őrzöngésbe csap az ember és utána vissza. Ez még nem meditáció, és ezt kívülről senki nem tudja szabályozni. Ezt csak belülről lehet megtalálni. Ha egyből nem sikerül, akkor az adott formák, adott segítség, tanácsok felhasználása mellett lassan meg lehet valósítani. Az ösvény azt jelenti, hogy az ember dolgozik. Az ember Pestre sem juthat el egyszerre. Az, hogy el akar jutni, az még nem jelenti azt, hogy ott van. Az, hogy elindult, az sem jelenti azt, hogy ott van. Lehet, hogy eljut Pásztóig, ott szerelmes lesz, és soha nem megy el Pestre. Soha nem jut el Pestre. A maga szerelme elviszi például Miskolcra, Ózdra vagy a Tátrába, épp ellenkező irányba. Tehát az embernek az adott forma segítségével meg kell találni a belső tartalmat. Ez abszolút privát feladat. Abszolút privát. Ez a mi bensőnkben történik, ezt senki nem tudja direkt így átadni. Senkivel nem lehet direkt így kommunikálni. Ez egy olyan érzés, amelyik abszolút a mienk, a mi bensőnk. Ez a titka, ez a nyitja az egész ösvénynek. Ezt vagy megtaláljuk, vagy nem. Néha az ember úgy érzi, mintha lenne valami, és lassan, a gyakorlás folyamán megérzi, ráérez,

kialakítja, stabilizálja és végül az ember tényleg úgy érzi, hogy megvan. Nem könnyű. Megvan, de ha az ember ragaszkodással viszonyul hozzá, akkor sosem lesz meg. Inkább mondjuk úgy, hogy működik. Tehát, ha az ember ragaszkodik ahhoz, amit már elért, például amikor elindul az úton, ragaszkodik a megtett lépéshez, akkor az egyik lépéshez úgy ragaszkodik, hogy utána képtelen egy másodikat tenni. Annyira örül annak a lépésnek, hogy "Jaj, ez az én lépésem, most ezt megtettem!", hogy akkor az ember nem akar még egyet, mert fenn akarja tartani azt az egy lépést. "Eljutottam Pásztóra, na most ez egy óriási eredmény!", és akkor az ember közben elfelejti, hogy Pestre akart menni. Marad Pásztón. Tehát vigyázni kell a meditációban.

Ne ragaszkodjunk, hanem ragaszkodás nélkül, szépen haladjunk az ösvényen. Ez a lényeg, és ha a meditációban megtaláljuk ezt a belső tartalmat, akkor az életünkben is meg fogjuk találni a belső tartalmat. Az életünk még csak külső kereteket, külső formákat kínált fel nekünk, akármit csinálunk, akárhol vagyunk. Az ember lehet orvos, olyan orvos, aki szereti a munkáját, valóban segíteni akar másokon, lehet olyan orvos, aki nem szereti a munkáját, de kötelességből, kényszerűségből gyógyít. Az embernek van családja, megtalálhatja a család értelmét, vagy gyűlölheti a családját, menekülhet a családjától. Lehet, hogy nem is tudja, nem érti, de így van. Nem tudja. Mindenhol szívesebben van, mint otthon. Ha otthon van, akkor sem a családdal van, hanem bezárkózik a WC-be és utána a dolgozószobába vagy a hálószobába. Menekül. Mikközben kívülről úgy néz ki, mintha szép lenne a családi élete. Legalábbis a szomszédok azt hiszik. Ha a szomszédoknak élünk, az a szamszara. Az a szenvedés.

Folytatjuk

A közösség ismertetője, a TAR-PA című újság - amely a programokat, és a központban tartott meditáció elvonulások tanításait tartalmazza -, megrendelhető **Bodogán Évánál a 06-20 481-2557-es telefonszámon**, vagy a **tarcenter@freemail.hu** email címen.

Kérjük, hogy postacím változás esetén az új címet is ezen a telefonszámon adják meg!

***

Ez a nyomtatvány olyan szöveget tartalmaz, melyet jó tiszteletben tartani.
Ezért kérünk mindenkit, ha már nincs rá szüksége, ne dobja szeméttbe, hanem égesse el.

Köszönjük szépen!